

ganske uhaandterlig Titel, som kun vanskeliggør det at finde dem, naar man vil søge dem senere hen, og jeg anbefaler derfor, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa det Punkt af Lovgivningsvirksomheden: at give Lovene et Døbenavn, som de kan være bekendt at gaa ud i Livet med.

Udenrigsministeren (Scavenius): Maa jeg til de Udtalelser, som er fremsatte af det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) og det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss), bemærke, at det forholder sig fuldkommen rigtigt, saaledes som det ogsaa fremgaar af den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, at det er en Forudsætning, at der inden den 1. April 1921 vil kunne foreligge en ny Lov vedrørende dette Omraade; og ved de Forhandlinger, der fandt Sted mellem Medlemmer af Udvalget og mig, gik vi ud fra, at denne Frist var passende. Jeg vil for mit Vedkommende ikke kunne tilraade at indskrænke den yderligere, thi jeg maa formode, at naar der skal fremlægges et virkelig indgribende Revisionsforslag vedrørende Diplomater og Konsulatvæsenet, da vil det være et almindeligt Ønske, at denne nye Organisationslov maa blive lige saa grundigt forberedt som den forrige, og at der maa blive nedsat en forberedende Kommission, for at Forslaget, inden det forelægges Rigsdagen, kan faa den ønskelige alsidige Behandling; og hvis det skal blive Tilfældet, tror jeg ikke, at man paa nogen Maade kan tænke sig Fristen kortere; man vil snarere tvivle om, at den er tilstrækkelig lang. Naar jeg for mit Vedkommende kunde nære Haab om, at denne Frist maa være lang nok, er det, fordi dette Emne nu foreligger ganske anderledes gennemløjet og overskueligt, end da man første Gang beskæftigede sig med at tilvejebringe en Organisationslov for Diplomater og Konsulatvæsenet. Jeg tror derfor ikke, at man skulde tilstræbe at gøre denne Frist kortere, idet den jo ikke alene er sat under Hensyn til den øjeblikkelige ekstraordinære Tilstand — man ved knapt, hvilke Stater der kommer til at foreligge i Evropa, i hvert Fald ikke med fuldkommen Sikkerhed —, men ogsaa med Henblik paa det forberedende Arbejde, der nødvendigvis maa foregaa, inden et gennemgribende Lovforslag, der altsaa ikke længere skulde have en midlertidig Karakter, men skulde faa en længere Varighed, kan komme til at foreligge.

Ærede Medlemmer har vekslet nogle

Bemærkninger om, hvorvidt det maatte antages, at man var bedst tjent med at være repræsenteret i de fremmede Lande ved Gesandter, diplomatiske Repræsentanter eller ved Konsuler. Jeg tør i Overensstemmelse med det, som blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnes), mene, at det rigtige er at se dette udelukkende fra et Hensigtsmæssighedssynspunkt, ved hvilket vi for øvrigt ikke alene kan lægge vore egne Betragtninger til Grund, men ogsaa maa se hen til de Forventninger, man kan sige de Fordringer, der kan blive stillet af andre Stater. Der er her ikke alene det rent formelle Synspunkt at anlægge, at de forskellige Stater, og det vil ikke mindst gælde de nyere Stater, vil lægge Vægt paa som en Honnørsag, at fremmede Lande har diplomatiske Repræsentanter hos dem, men Sagen har ogsaa en praktisk Side, idet mangfoldige Spørgsmaal overhovedet kun kan behandles af saadanne. Man maa vel erindre, at Konsulens Virkekreds er lokalt begrænset. Han staar kun i officiel Forbindelse med de lokale Myndigheder, medens en Forhandling mellem Regeringer maa føres ad diplomatisk Vej. Derfor tror jeg, at det er rigtigt at sige, at det er et Hensigtsmæssighedssynspunkt, der maa lægges til Grund, og jeg tror, at det, man skal se paa, er ikke dette, om den ene Betegnelse er bedre end den anden, men det, man skal stræbe efter, er at faa de Kræfter, som kan antages med størst Virkning og størst Dygtighed at udfylde disse, tror jeg, i Fremtiden bestandig mere betydningsfulde Embeder. Det tager allerede det nuværende Lovforslag Sigte paa; men det vil ogsaa være et Synspunkt, som man maa have for Øje senere. Naar der blev anket over eller henvist til, at den i Lovforslaget bestemte Lønning, 3 000 Kr., ligesom hidtil, til en Legationssekretær, er noget knap, saa er det ganske rigtigt, men det maa jo betænkes, dels at man, inden man kan ændre et saadant Punkt, maa gaa til en almindelig Lønningsrevision, hvilket i Øjeblikket ikke har kunnet ske, men dernæst ogsaa, at Legationssekretærer ligesom alle disse Embedsmænd i Udlandet tillige er aflønnede med Opholdspenge, saa de 3 000 Kr. ikke repræsenterer deres samtlige Embedsindtægter.

Det ærede 16de landstingsvalgte Medlem (Trier) har fremhævet, at der i Lovforslaget lægges nogen Vægt paa Brugen af Titler, diplomatiske og konsulære Titler.